

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Dagmar Gottwaldové a soudců Mgr. Karly Nekolové a Mgr. Jana Rýznara ve věci

žalobkyně: **EKONSERVIS - CZ, s. r. o.**, IČO 25637258
sídlem U jezírka 789/10, Slivenec, 154 00 Praha 5
zastoupená advokátkou JUDr. Janou Marečkovou
sídlem Ondříčkova 2167/16, Vinohrady, 130 00 Praha 3

proti
žalované: **JAVITA TRANSPORT s. r. o.**, IČO 27802892
sídlem Husova 922/15, 792 01 Bruntál
zastoupená advokátem JUDr. Radkem Závodným
sídlem Litovelská 1340/2c, Nová Ulice, 779 00 Olomouc

o zaplacení částky 27 334 EUR s příslušenstvím

o odvolání žalované proti rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 26. 1. 2021, č. j. 238 C 7/2020-93

takto:

- I. Rozsudek okresního soudu se ve výroku I:
 - a) co do částky 4 746,57 EUR s úrokem z prodlení ve výši 5 % ročně z této částky za dobu od 15. 1. 2020 do zaplacení **potvrzuje**;
 - b) co do částky 22 587,43 EUR s úrokem z prodlení ve výši 5 % ročně z této částky za dobu od 15. 1. 2020 do zaplacení **mění** tak, že žaloba se v tomto rozsahu **zamítá**.
- II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalované na poměrnou náhradu nákladů řízení částku 47 615 Kč k rukám zástupce žalované do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalobkyně je povinna zaplatit žalované na poměrnou náhradu nákladů odvolacího řízení částku 42 989 Kč k rukám zástupce žalované do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Michal Vozar.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem okresní soud zavázal žalovanou zaplatit žalobkyni částku 27 334 EUR s úrokem z prodlení ve výši 5 % ročně z této částky za dobu od 15. 1. 2020 do zaplacení (výrok I.) a uložil žalované náhradu nákladů řízení v částce 149 988 Kč (výrok II.).
2. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná včasné odvolání, jímž se domáhala jeho změny tak, že se žaloba v celém rozsahu zamítá. Nesouhlasila se závěrem okresního soudu, že jako dopravce prováděla pro společnost EGT Express CZ s. r. o. přepravu zboží z Mothercare U. K. Ltd. V Hertsu ve Velké Británii do Olomouce, sídla spol. EGT Express CZ s. r. o., a to vozidlem SPZ 8T41116 s přívěsem SPZ 7T64796, v množství 1034 kartónů, s tím, že následně dne 16. 10. 2019 z tohoto nákladu dorazilo do celní zóny v Jerevanu z původních 1 034 ks a 8 020 kg jen 182 ks nákladu o hmotnosti 5 286,52 kg. Odkázala na článek 6 odstavec 1 Úmluvy CMR, z něhož vyplývají obsahové náležitosti mezinárodního nákladového listu, které však žalobkyní předložený nákladový list č. 7397815 neobsahuje, a to pokud jde o místo a datum jeho vystavení, datum převzetí zásilky k přepravě, jméno a adresu příjemce zásilky, obvyklé pojmenování povahy přepravované věci, značky či čísla zásilek, hrubou váhu zásilky či jiným způsobem vyjádřené množství přepravovaného zboží, náklady spojené s přepravou ani pokyny potřebné pro celní či jiná úřední jednání. Naopak z nákladního listu předloženého žalobkyni je možno pouze zjistit odesílatele, dopravce, místo vykládky v Olomouci, místo nakládky v Hertsu, U.K., SPZ vozidla 8T41116 a návěsu 7T64796, s poznámkou řidiče nepřítomného nakládky a s tím, že zboží převzalo EGT Express CZ s. r. o. V tomto řízení lze tedy s ohledem na obsah nákladního listu vycházet toliko z toho, že předmětem přepravy bylo 1 034 kartónů. Poukázala na výpověď svědka W., který jako dispečer společnosti EGT Express CZ s. r. o. uděloval pokyny řidiči žalované k nakládce zboží, jenž vypověděl, že řidič žalované měl zanedbatelnou možnost si přepočítat nakládané množství nákladu, když nebyl ani vpuštěn do areálu společnosti Mothercare, kde byla nakládka prováděna. Dále v řízení dle žalované nebyl proveden ani žádný důkaz o tom, že by bylo zboží zváženo před jeho nakládkou ve Velké Británii, kdy údaj o váze zboží v nákladním listě uveden není a nelze tedy žádným objektivním způsobem určit, jaká byla hrubá váha zboží v době jeho naložení v Anglii. Stejně tak nebylo provedeno ani převážení tohoto zboží po jeho doručení do Olomouce, do sídla společnosti EGT Express CZ s. r. o., když právě toto místo bylo dle nákladního listu konečným místem pro vykládku. Pokud jde o chybějící množství zboží zjištěné při vykládce v Olomouci o hmotnosti 2 733,41 kg, vyšel okresní soud toliko z tvrzení (sdělení) společnosti EGT Express CZ s. r. o. o tom, že do Jerevanu v Arménii dorazilo zboží v nižší hmotnosti, než bylo původně určeno, a to z původních 8 020 kg činila hmotnost přepraveného zboží 5 286,59 kg. Dle žalované proto relevantní pro výpočet náhrady může být pouze údaj o počtu kartónů doručených do Olomouce, nikoliv jeho váha, přestože okresní soud uzavřel, že konkrétní váha zboží není vlastně pro spor směrdatná, neboť při náhradě škody vycházela pojišťovna z článku 23 Úmluvy CMR a z tam uvedených omezujících limitů, na jejichž základě byla vypočtena škoda ve výši žalované částky. K tomu žalovaná dále namítala, že výpočtu výše škody se okresní soud v řízení nevěnoval vůbec a v této části je proto jeho rozsudek nepřezkoumatelný, přičemž skutečnost, že pojišťovna vyplatila společnosti EGT Express CZ s. r. o. náhradu škody v částce 27 334 EUR, nemůže automaticky znamenat to, že pojišťovna předmětnou částku vyplatila po právu a že je tedy na místě s odkazem na ust. § 2 820 o. z. zavázat žalovanou k jejímu plnění bez bližšího prokázání této částky a její oprávněnosti. Žalovaná dále nesouhlasila ani se závěrem, že zde není dán liberační důvod ve smyslu článku 17 Úmluvy CMR. Zdůraznila, že v řízení bylo prokázáno, že veškeré pokyny po celou dobu přepravy dával řidiči žalované svědek W. jako zaměstnanec odesílatele. Naopak žalovaná neměla jakoukoli možnost řídit, instruovat, plánovat tuto cestu a místa k odpočinku či pro vyčkání další nakládky. Nejednalo se tedy o klasickou přepravu z místa A do místa B, ale o přepravu, kdy objednatel přepravy si sám instruoval řidiče a plánoval jeho cestu, po které na různých místech prováděl nakládku zboží. Byla to tedy společnost EGT Express CZ s. r. o., která měla dát řidiči přesnější pokyny, zvláště za situace, když podle svědka W. je Anglii nutno považovat za zemi rizikovou zejména co do krádeží nákladů. Svědek přitom vypověděl, že žádný pokyn, kde (na jakém parkovišti) by měl řidič vyčkat do další nakládky, řidiči nedával. Proto nelze okolnost vykradení kamionu dávat k tíži řidiči, resp. k tíži žalované. Podle žalované tedy řidič předmětného vozidla, resp. žalovaná, dodržovali všechny

povinnosti a postupovali s odbornou péčí, dodržovali zákonné přestávky na místech k tomu určených a k odcizení nákladu z předmětného zboží došlo protiprávním jednáním třetí osoby, které žalovaná nemohla jakkoliv ovlivnit a tuto skutečnost jako příčinu vzniku škody jakkoliv odvrátit ani jí zabránit.

3. Žalovaná navrhla potvrzení napadeného rozsudku jako správného, zdůraznila, že na danou věc dopadá Úmluva CMR a na výzvu okresního soudu popsala okolnosti kontroly poškozeného a částečně ztraceného nákladu v místě určení v Olomouci, a to přepočtem zbylých krabic, jejich fyzickou kontrolou a zvážením.
4. Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek, včetně řízení jeho vydání předcházejícího, ve smyslu ust. § 212a odst. 1, 2, 4 a 5 o. s. ř., a žádné vady uvedené v § 229 odst. 1 a 2 písm. a) a b) a odst. 3 o. s. ř. neshledal. Po takto provedeném přezkumu pak dospěl k závěru, že odvolání žalované je z větší části důvodné.
5. Z obsahu spisu se podává, že v řízení zahájeném dne 23. 4. 2020 domáhala se žalobkyně po žalované zaplacení částky 27 334 EUR s úrokem z prodlení ve výši 5 % ročně z této částky za dobu od 15. 1. 2020 do zaplacení. Skutkově tvrdila, že na základě pojištění společnosti EGT Express CZ s. r. o., sjednaného u pojišťovny ERGO Versicherungen AG, uhradila žalobkyni na základě pověření pojistitele k likvidaci pojistné události i k vymáhání regresu pojištěné společnosti EGT Express CZ s. r. o. pojistné plnění v souvislosti s částečnou ztrátou zásilky přepravované žalovanou a s ohledem na článek 23 vyhl. č. 11/1975 Sb. ve výši žalované částky, čímž došlo podle § 2820 o. z. k přechodu pohledávky ze společnosti EGT Express CZ s. r. o. na žalobkyni. Společnost EGT Express CZ s. r. o. sjednala přepravu zboží z Velké Británie, Mothercare, Daventry, s nakládkou dne 4. 9. 2019 a s vykládkou dne 9. 9. 2019 ve skladu EGT Express CZ s. r. o. ve Velké Bystrici. Při přepravě žalovanou došlo během pauzy na parkovišti na silnici A 127 Dunton Wayletts ke krádeži nákladu. Ve skladu společnosti EGT Express CZ s. r. o. v Olomouci bylo zjištěno, že chybí zboží o hmotnosti 2 733,41 kg. Žalobkyně vyzvala žalovanou k plnění dopisem doručeným žalované dne 7. 1. 2020, žalovaná však na úhradu žalované částky žalobkyni ničeho nezaplatila. Žalovaná s žalobou nesouhlasila. V řízení namítala, že ze strany společnosti EGT Express CZ s. r. o. nedošlo k řádnému objednání přepravy, nicméně na základě požadavku této společnosti žalovaná realizovala přepravu zboží z Velké Británie do Velké Bystrice, aniž by žalované byly včas sděleny konkrétní informace týkající se cesty a přepravovaného zboží, aby mohla s dostatečným časovým předstihem konkrétně specifikovat dispozice cesty, včetně přesných adres nakládek, či informace o druhu, hodnotě, váze a ceně zboží. Řidič vozidla tak byl zcela odkázán na instrukce sdělované mu operativně během cesty přímo pracovníky společnosti EGT Express CZ s. r. o. Řidič předmětného vozidla postupoval s odbornou péčí, dodržoval zákonné přestávky, a to na místech k tomu určených. K odcizení předmětného zboží došlo protiprávním jednáním třetí osoby, které nemohla žalovaná jakkoliv ovlivnit a vznik škody tak nebylo možno žádným způsobem odvrátit ani zabránit. Žalovaná současně nesouhlasila s předloženým vyúčtováním způsobené škody, které se neopírá o žádné relevantní podklady. Dále namítala, že žalovaná ani její řidič nebyli připuštěni k nakládce zboží v Anglii a ani po návratu do České republiky k jeho vykládce.
6. Okresní soud v řízení provedl dokazování listinami předloženými žalobkyní, fotografiemi zachycujícími vozidlo po vykradení a výslechy navržených svědků, řidiče žalované a dispečera společnosti EGT Express CZ s. r. o., a dospěl k závěru, že pojistitel Carl Schröter GMBH & CO.KG prostřednictvím pojišťovacího makléře, a to žalobkyně, pojistil společnost EGT Express CZ s. r. o. pro období roku 2015 a s automatickou prolongací pojistné smlouvy pro případ vzniku škody ze všech přepravních smluv uzavřených touto společností v uvedeném období a současně tato společnost udělila plnou moc a pokyny pro vymáhání regresu pojišťovacímu makléři – žalobkyni. Dle nákladního listu č. 7397815 byla prováděna přeprava žalovanou z Mothercare U.K. Herts do Olomouce, sídla společnosti EGT Express CZ s. r. o., a to vozidlem žalované registrační značky tahače 8T41116 a přívěsu 7T64796, a to v množství 1034 kartónů. Na nákladním listu je poznámka EGT Express CZ s. r. o. „rozkradeno při cestě k nám“ a dále poznámka řidiče „nepřítomen nakládce“. Žalobkyně pak vyplatila společnosti EGT Express CZ s. r. o. dne 6. 1. 2020 částku 27 334 Eur, kdy účelem platby byla škoda, vykradený kamión Javita. Dle dokladu ze dne 28. 11. 2019 bylo

zboží, které bylo naložené na vozidlo 8T41116 a 7T64796 a přeloženo na vozidlo registrační značky 6M28266 a 6M30709, převáženo do celní zóny v Jerevanu dne 16. 10. 2019, kdy se jednalo se o náklad, který původně činil 1 034 kusů o hmotnosti 8 020 kg a aktuálně byl doručen náklad o 182 ks a hmotnosti 5 286,52 kg. Cena ztraceného zboží činila 27 334 Eur. Množství kartonů zboží pak vyplynulo z faktur, které žalobkyně k důkazu předložila. Cena ztraceného zboží činila 27 334 EUR. Společnost EGT Express CZ s. r. o. pak reklamovala u žalované škodnou událost, tato však svou odpovědnost za vzniklou škodu neuznala. Dle celních dokladů založených ve spise obsahovaly kartony materské a dětské oblečení s příslušenstvím. Konkrétní počty chybějícího zboží pak byly rukou poznamenávány na faktuře žalované ve spise na č. l. 55-56, kdy i z přiložených fotografií je zřejmé, že kamión stojící na okraji vozovky měl plachtu rozřezanou po celé délce a obsahoval poškozené krabice, další zjevně chyběly.

7. V rámci právního hodnocení věci pak okresní soud uvedl, že provedeným dokazováním bylo prokázáno, že společnost EGT Express CZ s. r. o. jakožto poškozená společnost byla pojištěna pro případ vzniku škody ze smluv o přepravě u společnosti Carl Schröter GMBH & CO.KG prostřednictvím pojišťovacího makléře, a to žalobkyně, která tak byla oprávněna tuto pohledávku za pojišťovnu vymáhat. Dále bylo dle okresního soudu prokázáno, že pojišťovna vyplatila společnosti EGT Express CZ s. r. o. částku 27 334 EUR, a to za škodu, která vznikla vykradením kamiónu Javity. Současně okresní soud dovodil, že na předmětnou mezinárodní kamionovou dopravu je nutno použít vyhlášku Ministerstva zahraničních věcí č. 11/1975 Sb. o úmluvě o přepravní smlouvě v mezinárodní silniční dopravě (CMR), která upravuje přepravu zásilek v silničním provozu, jestliže místo převzetí zásilky a předpokládané místo jejího dodání leží ve dvou různých státech, z nichž alespoň jedna je smluvním státem úmluvy. V řízení žalobkyní předložený nákladní list pak okresní soud posoudil jako doklad o uzavření přepravní smlouvy mezi společnostmi EGT Express CZ s. r. o. a žalovanou, byť neobsahuje uvedený druh zboží, obsahuje jen jeho množství v počtu 1 034 kartonů. V řízení měl proto okresní soud za prokázané, že mezi společnostmi EGT Express CZ s. r. o. a žalovanou byla platně uzavřena přepravní smlouva, na jejímž základě žalovaná společnost vezla zboží v množství 1 034 kartonů z Velké Británie do Olomouce, sídla společnosti EGT Express CZ s. r. o. Dále okresní soud odkázal na znění článku 17 Úmluvy CMR, který zakládá objektivní odpovědnost dopravce za škody vzniklé na přepravované zásilce od okamžiku, kdy dopravce zboží převezme, až do okamžiku, kdy toto zboží dodá příjemci. Skutečnost, že dopravce, tedy žalovaná, převzala k přepravě 1 034 kusů kartonů zboží, byla dle okresního soudu prokázána jednak nákladním listem a také předloženými celními dokumenty, z nichž vyplývá, že toto zboží bylo procleno, jakož i to, o jaké zboží se jedná, což vyplývá současně z předložených faktur, přičemž z těchto také vyplynul celkový počet kartonů, které byly vozidlem přepravovány. Dále pak dle okresního soudu nebylo mezi účastníky sporu o tom, že vozidlo bylo při stání na odpočívadle vykradeno. K tomu okresní soud uvedl, že dopravce odpovídá za škody vzniklé poškozením či částečnou ztrátou zásilky. Pokud jde o liberační důvod, okresní soud odkázal na znění článku 17 úmluvy CMR, s tím, že podle článku 18 téže Úmluvy liberační důvody prokazuje dopravce. V případě žalovanou tvrzeného liberačního důvodu, krádeže nákladu, okresní soud poukázal na komentář k Úmluvě CMR a dále na judikaturu Nejvyššího soudu s tím, že ne každá krádež je liberačním důvodem, kterého by se dopravce mohl dovolávat, rozhodující je lokalita, kde k události došlo, způsob provedení činu a povaha přepravované zásilky. Okresní soud v daném konkrétním případě dospěl k závěru, že obyčejné dálniční odpočívadlo v noci, za situace, kdy řidič skutečně ani neslyšel a pro hluk ze silnice ani slyšet nemohl, že se k vozidlu někdo blíží a nějakým způsobem se snaží náklad vyložit, není bezpečným místem na přenocování a na odpočinek řidiče. Vykradení kamionu za daných okolností tedy není skutečností, kterou by dopravce nemohl odvrátit, naopak k odvrácení této události mohlo dojít tím, že by řidič volil jiné, vhodnější místo pro přenocování. Za této situace proto okresní soud neshledal na straně dopravce liberační důvod. Pokud pak jde o množství přepravovaného zboží, z nákladního listu vyplynulo, že na kamionu se nacházelo 1 034 kartonů, z nichž podle předložených fotografií z místa byla část krabic odcizena a část poškozena. Ačkoliv společnost EGT Express CZ s. r. o. toto zboží převzala, pak okresní soud považoval za jednoznačně prokázané, že toto nebylo převzato ve stavu, v jakém bylo v Anglii naloženo, a že namísto 1 034 kartonů bylo dovezeno množství menší. Konkrétní množství zboží, které bylo vyloženo z vykradeného vozidla žalované, bylo na místě vykládky zjišťováno inventurou,

kdy dle předložených faktur a celních dokumentů byly zjišťovány jednotlivé položky, které na vozidle chyběly, s tím, že celkem chybělo 2 733,41 kg. Okresní soud akcentoval, že vyšel jak z předložených faktur, v nichž jsou rukou psané položky, které chyběly, tak z faktur, které dokládaly, že původně bylo naloženo zboží odpovídající při součtu dvou faktur počtu 1 034 ks kartonů, a dále vyšel ze sdělení společnosti EGT Express CZ s. r. o., kdy do Jerevanu v Arménii dorazilo zboží v nižší hmotnosti, než které bylo původně určeno, a to 5 286,59 kg namísto původních 8 020 kg. K tomu okresní soud dále poznamenal, že pro spor jako takový konkrétní váha nedodaného zboží nebyla úplně směrodatná, neboť při náhradě škody vycházela pojišťovna z článku 23 Úmluvy CMR a z limitu, který upravuje odpovědnost dopravce, a za této situace pokud pojišťovna vyplatila částku 27 334 EUR, má na její výplatu po žalované společnosti dle § 2820 o. z. nárok. Z těchto důvodů okresní soud žalobě v celém rozsahu vyhověl, včetně požadovaného úrokového příslušenství dle článku 27 odst. 1 Úmluvy CMR. S odkazem na ust. § 142 odst. 1 o. s. ř. pak přiznal procesně zcela úspěšně žalobkyni právo na náhradu nákladů řízení, kterou vyčíslil na částku 149 988 Kč.

8. U odvolacího jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích.
9. Odvolací soud v souladu s ust. § 213 odst. 2 o. s. ř. zopakoval dokazování pojistnou smlouvou ze dne 3. 2. 2014, fakturami společnosti Mothercare U. K. Ltd, č. 709606270 a 709606271, ze dne 14. 9. 2019 a cizojazyčnými doklady předloženými žalobkyní, k nimž žalobkyně na výzvu odvolacího soudu v průběhu odvolacího řízení předložila úřední překlad do českého jazyka. Dále odvolací soud v souladu s ust. § 120 odst. 2 o. s. ř. provedl k důkazu kurzovní lístek SDR a ČNB k datu 4. 9. 2019, které považoval za nezbytné pro náležitě zjištění skutkového stavu věci.
10. Po takto částečně zopakovaném a částečně nově provedeném dokazování odvolací soud souhlasí se závěrem soudu okresního, že mezi účastníky byla nejpozději dne 4. 9. 2019 (datum převzetí zboží dopravcem) uzavřena smlouva o mezinárodní silniční nákladní přepravě zboží, která podléhá režimu Úmluvy o přepravní smlouvě v mezinárodní silniční nákladní dopravě (CMR) publikované ve sbírce zákonů jako vyhláška ministra zahraničních věcí pod č. 11/1975 Sb. (dále jen Úmluva CMR), neboť předmětem přepravy byla v souladu s článkem I. Úmluvy CMR přeprava zásilky za úplaty silničním vozidlem, kdy místo převzetí zásilky a předpokládané místo jeho dodání leželo ve dvou různých státech, z nichž alespoň jeden je smluvním státem této úmluvy. V daném případě se jednalo o přepravu zboží z Velké Británie do Velké Bystrice na území České republiky, kdy jak Česká republika, tak i Velká Británie jsou smluvními státy Úmluvy CMR. Jak správně zjistil okresní soud, žalovaná se jako dopravce zavázala pro společnost EGT Express CZ s. r. o. jako odesílatele přepravit 1 034 ks kartonů zboží společnosti Mothercare U.K. Ltd z Hertsu ve Velké Británii do sídla odesílatele ve Velké Bystrici. Dále bylo provedeným dokazováním prokázáno, že v průběhu přepravy, a to dne 6. 9. 2019, došlo na území Velké Británie, konkrétně na parkovišti u silnice A127 Dunton Wayletts k odcizení části nákladu, které řidič kamiónu žalované nahlásil na policii v Essexu. Společnost EGT Express CZ s. r. o. byla pro případ vzniku škody z přepravních smluv pojištěna u pojišťovny Carl Schröter GmbH & Co. KG, a to bez případné spoluúčasti pojištěného na likvidaci škody z pojistné události, mimo případy nedbalostního zavinění škody či odcizení naloženého vozidla během mezinárodní silniční přepravy, jak vyplynulo ze žalobkyní předložené pojistné smlouvy. Odesílatel reklamoval u žalované jakožto dopravce ztrátu a poškození zásilky dopisem ze dne 16. 9. 2019 s tím, že bude vůči žalované uplatňovat náhradu v rámci Úmluvy CMR. Žalobkyně pak jako nepřímý zástupce pojistitele na základě jeho pověření svým jménem a na vlastní náklad provedla likvidaci pojistné události a vyplatila oprávněnému (poškozenému) subjektu, společnosti EGT Express CZ s. r. o., dne 6. 1. 2020 částku 27 334 EUR jakožto pojistné plnění v souvislosti s vykradeným kamiónem žalované. Dopisem ze dne 6. 1. 2020 pak žalobkyně vyzvala žalovanou v rámci její odpovědnosti za škodu na připravované zásilce k zaplacení částky 789 767,10 Kč s upozorněním na možnost soudního vymáhání, kdy tato výzva žalobkyně byla žalované doručena dne 7. 1. 2019.
11. Pokud jde o námitky žalované proti platnosti přepravní smlouvy, byť je žalované nutno dát za pravdu, že mezinárodní nákladní list č. 7397815 jakožto doklad o existenci mezinárodní přepravní smlouvy a o jejím obsahu neobsahuje všechny náležitosti uvedené v čl. 6 odst. 1 a 2 Úmluvy CMR, zejména pojmenování přepravovaných věcí, nemá tento nedostatek vliv na platnost přepravní smlouvy, jak je

výslovně uvedeno v čl. 4 Úmluvy CMR, stejně jako nevyklučuje odpovědnost žalované jakožto dopravce za škodu na částečné ztrátě zásilky, která na zásilce vznikne od okamžiku převzetí zásilky k přepravě až do doby jejího vydání ve smyslu čl. 17 odst. 1 Úmluvy CMR.

12. Současně odvolací soud zcela sdílí závěr okresního soudu, že v řízení nebyly zjištěny žádné skutečnosti spočívající na straně odesílatele jako oprávněného, ve vadě zásilky či v okolnostech, které dopravce nemohl odvrátit a jejichž následky odstranit nebylo v jeho moci, ve smyslu čl. 17 odst. 2 Úmluvy CMR jakožto liberační důvody, pro které by se žalovaná své odpovědnosti za škodu vzniklou na přepravované zásilce v průběhu přepravy zprostita. Ač bylo v řízení prokázáno, že ke ztrátě zásilky došlo v důsledku trestné činnosti třetích osob a žalovanou akcentováno zejména to, že řidiči žalované místa nakládky určoval dispečer odesílatele, současně nebylo tvrzeno ani prokázáno, že by zaměstnanec poškozeného dal řidiči žalované pokyn, na kterém místě má vozidlo za účelem povinné přestávky řidiče odstavit. Výběr vhodného místa pro odstávku vozidla tak byl na řidiči, zaměstnanci žalované, který zvolil nehlídané odpočívadlo u hlavní silnice, na němž pro hluk z projíždějících vozidel nebylo možno slyšet, když neznámé osoby nejen že poškodily (rozřezaly) plachtu nákladního prostoru vozidla, a to podle fotografií založených ve spise po celé délce ložního prostoru vozidla, ale také vyložili a odcizili část nákladu, zbytek nákladu zčásti poškodili. Odvolací soud přitom souhlasí se soudem okresním, že žalovaná (její řidič) odstavením vozidla na takovém místě v podstatě umožnila krádež nákladu, ke které došlo, naopak ztrátě zásilky mohlo být zabráněno odstávkou vozidla na hlídaném parkovišti, např. u benzínové pumpy, čímž mohlo být zabráněno krádeži s následkem v podobě vzniku škody na přepravované zásilce, když, jak správně poukázala žalobkyně, žalovaná, již tížilo břemeno tvrzení i důkazní k prokázání liberačních důvodů (článek 18 odst. 1 Úmluvy CMR), ani netvrdila, že by takové vhodné místo k odstávce vozidla nebylo v dosahu na trase, která vyplynula z místa nakládky určené dispečerem odesílatele. V tomto směru považuje odvolací soud také příslušný odkaz okresního soudu na v jeho rozsudku uvedenou judikaturu Nejvyššího soudu.
13. Odvolací soud tak shrnuje, že žalovaná odpovídá za škodu vzniklou částečnou ztrátou přepravované zásilky, na jejíž náhradu má nárok žalobkyně v důsledku přechodu práva na náhradu škody z pojištěného poškozeného na pojistitele okamžikem výplaty pojistného plnění ve smyslu ust. § 2820 odst. 1 o. z.
14. Pokud pak jde o výši této škody, žalobkyně se dovolávala jejího výpočtu dle článku 23 odst. 3 Úmluvy CMR, podle kterého náhrada škody nesmí přesahovat 8,33 zúčtovacích jednotek za kg chybějící hrubé hmotnosti, když tvrdila, že v průběhu přepravy byla ztracena zásilka o hmotnosti 2 733,41 kg z původních 8 020 kg přepravovaného zboží, aniž by však věnovala pozornost ustanovení odstavců 1 a 2 téhož článku, z nichž plyne, že má-li dopravce podle této Úmluvy povinnost nahradit škodu za úplnou nebo částečnou ztrátu zásilky, tato se vypočítá z hodnoty zásilky v místě a době jejího převzetí k přepravě, a to z hlediska její běžné tržní ceny, případné obecné hodnoty zboží stejné povahy a jakosti. Výpočet náhrady škody dle odstavce 3 článku 23 Úmluvy CMR se jako limitní uplatní pouze tehdy, pokud na přepravované zásilce vznikne škoda vyšší, než stanoví limit, rozhodně se však nejedná o způsob výpočtu náhrady za škodu bez ohledu na to, jaká je skutečná tržní hodnota ztracené či poškozené zásilky, jejíž zjištění je vždy prioritní.
15. Z provedeného dokazování pak vyplynulo, že předmětem přepravy bylo 1 034 ks kartonů (krabic), jak je uvedeno v mezinárodním nákladním listu, který další specifikaci zboží neobsahuje. K obsahu přepravovaných kartonů žalobkyně předložila faktury společnosti Mothercare U.K. Ltd č. 709606270 a 709606271, z nichž odvolací soud zjistil, že jimi bylo účtováno 1 034 ks kartonů (883 ks + 151 ks) mateřského a dětského oblečení a příslušenství o celkové brutto hmotnosti 8 020 kg (5 676,191 kg a 2 343,809 kg). K tomu odvolací soud akcentuje, že fakturované zboží v 1 034 ks kartonů odpovídá vymezení nákladu v mezinárodním nákladním listu, a proto nemá žádné pochybnosti o tom, že přepravované kartony skutečně obsahovaly zboží položkově vyjmenované v obou k důkazu provedených fakturách, jejichž pravost či pravdivost v průběhu dokazování ani žalovaná nezpochybnila. Dle uvedených faktur cena účtovaného zboží činila 24 194,62 GBP a 35 845,34 GBP.
16. Ze žalobních tvrzení žalobkyně pak vyplynulo, že po převzetí zboží odesílatelem v jeho sídle ve Velké Bystřici byla provedena inventura, při které bylo zjištěno, že v případě zboží účtovaného fakturou č.

709606270 bylo ztraceno či poškozeno zboží v hodnotě 4 286,48 GBP, toto tvrzení žalobkyně je pak prokazováno obsahem uvedené faktury, do níž byly ručně provedeny vpisky týkající se počtu chybějících kusů u jednotlivých účtovaných položek a jeho ceně, která v souhrnu činí 4 286,48 GBP. V případě zboží účtovaného fakturou č. 709602671 pak žalobkyně uvedla, že toto zboží bylo doručeno do místa vykládky v pořádku, nebylo při přepravě poškozeno ani ztraceno, čemuž odpovídá také obsah uvedené faktury, do které při inventuře zásilky žádné vpisky provedeny nebyly.

17. V řízení tak bylo prokázáno, že hodnota ztraceného zboží činila částku 4 286,48 GBP, což dle kurzovního lístku ČNB k datu 4. 9. 2019 a kurzu 1 GBP/ 28,608 Kč a kurzu 1 EUR/25,835 Kč odpovídá částce 4 746,57 EUR. Přestože váha ztracené zásilky činila dle tvrzení žalobkyně 2 733,41 kg, limit náhrady škody uvedený v článku 23 odst. 3 Úmluvy CMR se v posuzovaném případě neuplatní, neboť skutečná škoda na části ztracené zásilky byla nižší než uvedený limit pro náhradu škody.
18. V tomto směru odvolací soud zdůrazňuje, že bez ohledu na výši plnění, které žalobkyně poškozenému poskytla, na pojišťovnu ve smyslu ust. § 2 820 o. z., mohl přejít vůči odpovědnému subjektu nárok na náhradu škody pouze v její skutečné výši, limitované výši poskytnutého pojistného plnění, nikoliv tedy automaticky nárok na náhradu toho, co sám pojistitel poškozenému poskytl, bez ohledu na skutečnou výši škody.
19. Nad rámec výše uvedeného pak odvolací soud dále konstatuje, že pro odpovědnost za škodu v důsledku ztráty zásilky postačí dle článku 17 odst. 1 Úmluvy CMR sama skutečnost, že došlo ke ztrátě zásilky, a to na rozdíl od obecné odpovědnosti za škodu, která vyžaduje vznik majetkové újmy oprávněného, jenž v projednávaném případě zjevně nebyl vlastníkem přepravovaného nákladu. Pokud tedy došlo ke ztrátě zásilky, dopravce odpovídá za škodu na ztracené zásilky oprávněnému odesílateli, bez ohledu na to, zda a případně v jaké výši mu škoda vznikla (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 20. 4. 2010 sp. zn. 23 Cdo 2668/2009 či ze dne 4. 8. 2009 ve věci sp. zn. 32 Cdo 1658/2009).
20. S ohledem na shora uvedené proto odvolací soud posoudil žalobu jako důvodnou pouze co do částky 4 746,57 EUR, včetně nároku na úrok z prodlení ve výši 5 % z této částky ročně za dobu od 15. 1. 2020 do zaplacení, který se opírá o ust. § 1970 o. z. a nařízení vlády č. 351/2013 Sb., když článek 27 odst. 1 Úmluvy CMR zakládá nárok nikoliv na úrok z prodlení, ale na úrok, který v řízení uplatněn nebyl. K datu 15. 1. 2020 zákonná sazba úroku z prodlení činila 10% ročně, protože však žalobkyně uplatnila v řízení úrok z prodlení v nižší sazbě, odvolací soud, vázán žalobou (§153 odst. 2 o. s. ř.), co do úrokového příslušenství vyhověl žalobě v požadovaném rozsahu a v souladu s ust. § 220 odst. 1 písm. b) o. s. ř. změnil rozsudek okresního soudu ve výroku I. tak, že žalobu co do částky 22 587,43 EUR s úrokem z prodlení ve výši 5 % ročně z této částky za dobu od 15. 1. 2020 do zaplacení zamítl, naopak co do částky 4 746,57 EUR s úrokem z prodlení ve výši 5 % ročně z této částky za dobu od 15. 1. 2020 do zaplacení vyhovující výrok I. rozsudku okresního soudu jako správný dle ust. § 219 o. s. ř. potvrdil.
21. Současně se změnou napadeného rozsudku odvolací soud ve smyslu ust. § 224 odst. 1 a 2 o. s. ř. originálně rozhodl o náhradě nákladů řízení před okresním soudem tak, že zavázal žalobkyni zaplatit procesně úspěšnější žalované na náhradě nákladů tohoto řízení částku 47 615 Kč, která představuje 66% nákladů vzniklých žalované v průběhu řízení a odpovídá procesnímu úspěchu a neúspěchu obou stran sporu., neboť žalobkyně byla v řízení úspěšná co do částky 4 746,57 EUR, neúspěšná pak co do částky 22 587,43 EUR, žalobkyně tak byla v řízení úspěšná ze 17 %, žalovaná pak z 83 % a po odečtení úspěchu a neúspěchu stran tak procesně úspěšnější žalované náleží náhrada nákladů řízení z 66 %.
22. V řízení před okresním soudem vznikly žalobkyni náklady celkem ve výši 72 144 Kč sestávající z odměny advokáta za 5 úkonů právní služby (příprava a převzetí zastupování, sepis vyjádření k žalobě ze dne 20. 7. 2020, účast u jednání okresního soudu dne 7. 12. 2020 a účast u jednání okresního soudu dne 20. 1. 2021, které trvalo více než 2 hodiny). Odměna advokáta byla vypočtena z tarifní hodnoty předmětu řízení dle kurzu Kč/EUR k datu provedení úkonu, jenž činil ke dni 20. 7.

2020 26,60 Kč/1 EUR, ke dni 7. 12. 2020 26,48 Kč/1 EUR a ke dni 20. 1. 2021 26,125 Kč/1 EUR. Za úkony provedené ve dnech 20. 7. 2020 a 7. 12. 2020 tak žalované náleží odměna advokáta ve výši 11 220 Kč za 1 úkon právní služby a za úkony provedené dne 20. 1. 2021 pak odměna ve výši 11 180 Kč za 1 úkon právní služby (§ 7 bod 6, § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhl. č. 177/1996 Sb. – advokátní tarif). Dále procesně úspěšnější žalované náleží náhrada na režijní paušál k uvedeným 5 úkonům právní služby po 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu), náhrada cestovních výdajů zástupce žalované k jednáním okresního soudu ve dnech 7. 12. 2020 a 20. 1. 2021, vždy osobním vozidlem tovární značky BMW X1, registrační značky 6M08617, s kombinovanou spotřebou 5,5 l nafty/100 km, při ujetí vždy 110 km na trase Olomouc – Bruntál a zpět, v ceně pohonných hmot k cestě v roce 2020 dle vyhl. č. 358/2019 Sb. ve výši 31,80 za 1 litr nafty a náhradě za opotřebení ve výši 4,20 Kč/1 km, náhrada cestovních výdajů zástupce žalované ve výši 654,39 Kč a k cestě v roce 2021 dle vyhlášky č. 589/2020 ve výši 27,20 Kč za 1 litr nafty a náhradě za opotřebení ve výši 4,40 Kč/1 ujetý km, cestovné celkem ve výši 648,56 Kč a náhrada za ztrátu času stráveného na každé z těchto cest v rozsahu 4 započatých půlhodin po 100 Kč (§ 14 advokátního tarifu) a dále náhrada za 21% DPH z částky 59 623 Kč ve výši 12 521 Kč (§ 14a odst. 1 advokátního tarifu). 66 % z této částky pak představuje присouzených 47 615 Kč.

23. Se stejným procesním úspěchem a současně neúspěchem stran skončilo také odvolací řízení, ve kterém procesně úspěšnější žalované vznikly náklady celkem ve výši 65 135 Kč sestávající z odměny advokáta za 2 úkony právní služby, a to seps odvolání dne 5. 3. 2021, kdy kurz euro činil 26,305 Kč/1 EUR, tarifní hodnota sporu pak částku 719 020,80 Kč a za který tak odměna advokáta činí 11 180 Kč, a dále za účast u jednání odvolacího soudu dne 29. 7. 2021, ke kterému činil kurz euro 25,505 Kč/1 EUR, tarifní hodnota sporu 697 153,67 Kč a za které zástupci žalované náleží odměna advokáta ve výši 11 100 Kč. Na náhradě paušálních výdajů zástupce žalované pak náleží částka 2x 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu), náhrada cestovních výdajů zástupce žalované totožným vozidlem, které bylo použito k jízdám k okresnímu soudu, při ujetí celkem 198 km na trase Olomouc – Ostrava a zpět, při aplikaci vyhlášky č. 589/2020 Sb., ve výši 1 167 Kč a náhradě za ztrátu času strávené na této cestě v rozsahu 4 půlhodin po 100 Kč (§ 14 advokátního tarifu), náhrada za 21% DPH z částky 24 447 Kč ve výši 5 134 Kč a náhrada za zaplacený soudní poplatek z odvolání ve výši 35 554 Kč. 66 % z této částky pak představuje присouzených 42 989 Kč.
24. K výši odvolacím soudem přiznané odměny náhrady za právní zastoupení procesně úspěšnější žalované odvolací soud uvádí, že podle ust. § 151 odst. 2 věty první část před středníkem o. s. ř. je soudu uloženo určit výši odměny za zastupování advokátem podle sazeb stanovených paušálně pro řízení v jednom stupni zvláštním právním předpisem, a to s výjimkou případů, kdy aplikaci vyhlášky č. 177/1996 Sb. – advokátního tarifu odůvodňují okolnosti případy. Paušální sazby odměny za zastupování advokátem v jednom stupni byly stanoveny v tzv. přísudkové vyhlášce č. 484/2000 Sb., která byla zrušena ke dni 7. 5. 2013 nálezem Ústavního soudu ze dne 17. 4. 2013 ve věci sp. zn. Pl. ÚS 25/12. I když se původně právní praxe, zejména na základě rozhodnutí velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 15. 5. 2013, sp. zn. 31 Cdo 3043/2010, přiklání k názoru, že při neexistenci zákonné úpravy paušálních sazeb odměny advokáta v jednom stupni řízení je namíste aplikovat advokátní tarif a odměnu advokáta stanovit součtem odměn za jednotlivé v řízení provedené úkony právní služby, z aktuální judikatury Ústavního soudu (nález ze dne 7. 6. 2016, sp. zn. IV. ÚS 3559/15), jakož i ze samotné judikatury Nejvyššího soudu (srov. rozsudek ze dne 25. 9. 2014 ve věci sp. zn. 21 Cdo 2811/2013, usnesení ze dne 18. 12. 2014 ve věci sp. zn. 21 Cdo 222/2014 a ze dne 30. 8. 2016 ve věci sp. zn. 22 Cdo 1025/2016), však plyne, že v takovém případě je soud povinen stanovit výši nákladů za zastupování na základě své volné, nikoliv však libovolné úvahy ve smyslu ust. § 136 o. s. ř. V podmínkách projednávané věci odvolací soud volnou úvahou dospěl k závěru stanovit výši odměny za právní zastoupení žalované podle sazeb za úkon právní služby uvedených v advokátním tarifu, jehož aplikaci v této věci oba účastníci v souladu se shora popsaným názorovým vývojem na otázku náhrady nákladů za právní zastoupení a datum zahájení řízení legitimně očekávali, jak ostatně vyplývá ze způsobu, jakým účastníci náhradu za své advokátní zastoupení v řízení účtovali. Takto stanovená náhrada pak dle odvolacího soudu

neodporuje pojetí spravedlivého uspořádání vztahů mezi účastníky také z hlediska náročnosti právního zastoupení žalované v této věci.

25. Odvolací soud současně v projednávané věci ve smyslu ust. § 150 o. s. ř. neshledal takové okolnosti případu ani poměry účastníků, pro které by procesně úspěšnější žalované zcela či zčásti právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **je možno podat dovolání**, jestliže rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak, a to ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím Okresního soudu v Bruntále.

Proti tomuto rozsudku v části výroků o náhradě nákladů řízení není dovolání přípustné.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 29. července 2021

Mgr. Dagmar Gottwaldová, v.r.
předsedkyně senátu